

Ustad yazıçı və müdrik şəxsiyyət

XALQ YAZIÇISI ƏLİ VƏLİYEVİN ANADAN OLMASININ 120 İLLİYİNƏ

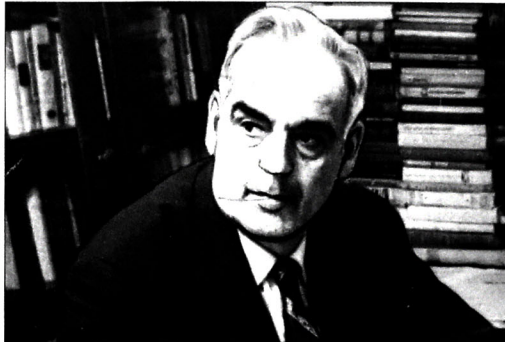
Hacı NƏRİMANOĞLU,
Zəngəzur Cəmiyyətləri Birliyinin
sədri, tarix üzrə fəlsəfə doktoru

Söz sonatımızın görkəmli nümayəndəsi Əli Vəliyev 27 fevral 1901-ci ildə Azərbaycanın qədim Zəngəzur qəzasının Ağudi kəndində anadan olub, bu kənddəki 3 sinifli rus məktəbini, Şuşa firqə məktəbini, ardınca Bakı mərkəzi firqə məktəbini bitirib. Zəngəzur bölgəsində işləyib, həm də təhsilini davam etdirərək Azərbaycan Dövlət Dairəsinə (APD) birləşib. "Şərq qəpisi" qəzetinin redaktoru, bir sıra rayonların partiya və icraiyyə komitələrində, Yazıçılar İttifaqında, İncəsənət İşçiləri İttifaqında çalışıb. Azərbaycan KP MK-nin orqanı olan "Kommunist" qəzetinin baş redaktoru, Yazıçılar İttifaqının katibi, "Azərbaycan" jurnalının baş redaktoru olub. Əli Vəliyev 2 fevral 1983-cü ildə vəfat edib, I Fəxri Xiyabanda dəfn olunub.

Əli Vəliyev ədöbi yaradıcılığa gənə yaşlarından başlayıb, 1920-ci illərdən qəzet, jurnallarda həkayələri çıxıb, 1930-cü ildə "Allahın səyahəti" və "Nənanım cəhrəsi", sonra "Qarlı dağlar", "Qəhrəman", "Ordenli çoban" və "Sübut" kitabları nəşr edilib. Böyük Vətən müharibəsi cəbhələrinə könüllü yollanıb, tanınmış yazıçı-jurnalist həm də on cəbhədə işi qəti ediyi, səhirdə olduğu döyüşlər, əsgərlərimizin qahıranlığı haqqında silsilə məqalələr yazıb, "Cəbhə həkayətləri", "Örkəyün", "Sovqat" kitablarını çap etdirib.

1945-1950-ci illərdə "Gülşən" povesti və "Həkayələr" kitabları buraxılıb, 1958-ci ildə "Gülşən" povesti və "Çiçəklilik" romanı M.F.Axundov adına Respublika Dövlət mükafatına layiq görülüb. 1950-70-ci illərdə yazıcının "Madamın dostları", "Ürək dostları", "Seçilmiş əsərləri"nin I-VI cildləri (Azərbaycan - 1968, 12000 nüsxə), öziz dostu, görkəmli söz ustası Süleyman Rəhimovun anadan olmasının 60 illiyinə həsr edilmiş "Xalq yazıcısı" monoqrafiası, "Turalçıya gedən yol", "Budagın xatirələri" (Azərbaycan və rus dillərində) romanları, "Zəngəzur qartalları", "Bir cüt tərli" povestləri, "Uşaqlara sovgalar", "Öziz növlərini", "Anamız", "Bir cüt ulduz", "Samovər tüstüləri", "Gəncliyim tapdım", "Durna qatırı" povest, həkayə, çərk kitabları nəşr edilib. 1970-ci illərdə 2 kitabın ibarət mövzuları "Budagın xatirələri" romanı, "Yeni həyat" həkayələr kitabı, "Zamann ulduzları", "İstədad" (rus dilində), 1980-ci illərdə "Qarabəgdə qalan izlər", "Narahət adam", "Turalçıya gedən yol" (3-cü nəşri) romanları, "Qonrısız gözəl", "Zamann ulduzları" (rus dilində) povest və həkayə kitabları kütləvi tirajlarla nəşr edilib, bax, halal zəhmətlə dolanan, ad-san qazanmış möhkəm adamları haqqında məqalələri dövrü mətbuatda yayımlanıb. Onların əsəri xarici dillərdə çıxıb.

1950-ci ildə yazdığı "Gülşən" povestinin motivləri əsasında S.Hacıbəyovun bostoludiyi eyniadlı balet Azərbaycan Opera və Balet Teatrının, 1953-cü ildə isə Ə.Novai adına Daşkənd Bəyik Teatrının səhnəsində tamaşaya qoyulub. 1952-ci ildə əsər SSRİ Dövlət mükafatına layiq görülüb. Əli Vəliyev Xalq yazıcısı, Lenin,

"Qırmızı Əmək Bayrağı", "Oktyabr İnqilabı", "Sərif Nişan" ordenləri və SSRİ Ali Soveti Rəyasət Heyətinin Fəxri Fərmanı ilə təltif edilib. Haqqında sonodli film çəkilib, monoqrafiyalar, məqalələr yazılıb.

Ünvanmıllı lider Heydər Əliyevin Əli Vəliyev xüsusi hörməti var idi. Naxçıvan MSSR-in 50 illik yubileyində Moskva, İrəvan, o cümlədən, Sisiandan və digər respublikalardan nümayəndələr istərik edir, təbrik niqləri söyləyirdi. Azərbaycan KP MK-nin birinci katibi Heydər Əliyev son sözümdə Sisiyan rayon partiya komitəsinin I katibinə üzünü tutub deyir: "Bayaq son Zəngəzurdadır. Sisiyanda doğulan xeyli tanınmış insanların sırasında Əli Vəliyevin də adını çəkdim. Son onun "Budagın xatirələri" kitabını tap oxu, saydığın adamların Sisiyanda həyatın çoxlu ağrı-acları, sırt imtahanları ilə üzleşdiyini Əli Vəliyev aydın göstərib, yaşamaq, oxumaq arzusu ilə Azərbaycana üz tutub orada dediyini kimi, şən-şöhərtli yüksəldiyi barədə oturalı yazılıb."

Ünvanlı Heydər Əliyevin bu sözlərdə böyük həqiqət var. Əli Vəliyev həyatında görüb yaşadığı avtobiografik siciyoli "Budagın xatirələri"ndə o qədər bədii ustahlıq, həssas duyğularla qələmə alıb ki, təkco bu əsərlə dö Azərbaycan ədəbiyyatında əbdəlik qala bilirdi; bu kitab zəngəzuruların təmsalində bədnam qonşularımızın xalqımızın başına gətirdiyi faciələrin bədii, tarixi salnaməsidir. Zəngəzurun bənzərsiz təbiətini, coğrafiyasını, yer-yer adlarını-toponimikasını mükömməl ənsiklopediyasındır, bəgünlük, gələcək nəsillər üçün yaddaş kitabıdır, müdrik ağsaqqal öyüdüdür, həm də ağır məsələləri görüb yaşamsı müəllifin daxili monəvi zənginliyini, bənzərsiz ədəbi istedadını döyəröndürmə bəxmindən unikal monəvi, ədəbi söz abidəsidir.

Təsadüfi deyildir ki, "Azərbaycan dilində latin qrafikası ilə kütləvi nəşrlərin həyata keçirilməsi haqqında" Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyevin 12 yanvar 2004-cü il 56 Nə-1 Sərəncamında Əli Vəliyev "Seçilmiş əsərləri"nin dö nəşri nəzərdə tutulmuşdur.

Azərbaycan ədəbiyyatının çox sayda məşhur simaları - Süleyman Rəhimov, Səməd Vurğun, Mehdi Hüseyn, Süley-

man Rüstəm, Məmməd Rəhim, Qasım Qasımda və başqaları Əli Vəliyev haqqında ədəbiyyatımızın, publisistikası və jurnalistikamızın ən nüfuzlu, mötəbər, nüfuzlu təmsilçiləridir. Azərbaycan Sovet nəsirinin görkəmli yaradıcılarından biri kimi bəhs edilib.

Xalq səri Noriman Həsənzadə yazır: "Əli Vəliyev haqqında danışanda o nəslin Mirzə İbrahimov, Süleyman Rəhimov, Mir Cəlal, Rəsul Rza, İlyas Əfəndiyev kimi görkəmli şəxsiyyətləri göz önünə gəlir. Hərəsi bir epoxadır. Əli Vəliyev xüsusi hörmət bəslədiyim bir şəxsiyyətdir. Mən onun mürd, bütöv adam kimi sevirdim".

Əli Vəliyev əsərlərinin dilinin zənginliyi, rəvanlığı, xalq danışığından bəhrələndən şirin sadəliyi, həm də şəxsiyyətinin doğan səmimiyyəti onun dövrünün ən çox nəşr edilən, oxunan, sevilən yazıçılardan biri edib. Janrından asılı olma-yaraq, onun yazılarında torpaq, çörək otəri, halallıq qoxusu təhər. İstedad və zəhmət bəhrəsi olan yaradıcılığı ilə Əli Vəliyev Azərbaycan ədəbiyyatının inkişafına, nəsr dilinin zənginləşməsinə özünəməxsus mühim töhfələr verib. Sözlün namusunu ləyaqətli qoruyub, başqalarının da buna təşviq edib.

Təbiətəndən gələn təbiiilik Əli Vəliyev şəxsiyyəti kimi də yaşam tərzii idi. Çaldığı yüksək vəzifələr, fəxrli adları onun ömrünün sonunadək döyşmədi, "şöhərləşmədi", başqa ədəbi cəvrə bilmədi.

Əli Vəliyev həm ədəbi aləmdə, həm də sadə xalq arasında böyük hörmət qazanmış başqa sərbəb də var ki, bu, onun təbiətindən, doğulub böyüdüyi, qəç açıb ilk gördüyü vətənləri dəğlərin əzəmətindən, suyunun, havasının təmizliyindən örnək alan mürdliyi, dostluqda, dəz-cərkəddə sərbəb, çətin günlərdə özünü irəli verməyi, təmənənəsiz xeyrəxallığı, yaxşılıq etməkdən yorulmadan zəvq alməği idi. Qasım Qasımda, Bəyram Bəyramov, Zolimax Yaqub, Fəmil Mehdi, Cəlal Bərgüşad, Eldar Baxış, Qulu Xoşlov, Elbrus Şahmar və başqaların xatirələrində onun yazıçılığı ilə bərabər, dərə düşənlorə, elçilikdən ölibəz dönlənlə xeyr-xalq köməyindən, özünü irəli verib müşğül işlərdə öncəm çəkməyindən, müdrik ağsaqqallıqından yaddaqlanan, ibrətəməz detallar var.

Azərbaycan Respublikasının
Mədəniyyət İnkişafı Agentliyi

Qubadlıya hər gəlişində Ə.Vəliyev doğulub uşaqılıq illərini keçirdiyi Ağudi kəndinə mütələq gədir, dünyadan kəçənlərini evlərinə gedib başsağlığı verər, hələ ki qınna çəkilib kin-küdrətini, namərd xislətini qızıldib firsət gözləyən yağlarındış qıcağıdı və ellərdəki cəxşaylı döğmələrinə qonaq olar, dərclərini, problemlərini öyrənin qələmə alır, əlko və itifaq rəhbərliyinin nəzir-dəziqətinə çatdırar, həssasiyyətlə Bakıda öncəm çəkməyə çalışardı. O, mürhum akademik Həsən Əliyevlə birlikdə, Zəngəzur cəmaatının sözü ögtün mötəbər ağsaqqallarından sayılırdı.

Xalq səri Zolimax Yaqubun sözləri müdrik ağsaqqalın ömür, yaşam kredosu-nu doqıq əks etdirir: "Əli Qara oğlu Azərbaycanı, onun təbiətini dünyanın həc bir cənotə qəşsinə, bəni-bərxanasına dəyişməzdi. Hər cür imkanları olmasın bəxməyərək, o, məzuniyyəti günlərini o zaman məşhur istirahət qəsəələrində yox, Laçında, Kəlbəcərdə, İstisuda keçirməyə üstünlük verərdi. Həyatında o şəxsiyyətdə zaman-zaman yaşayır ki, Yaradann ona verdiyi ömür payını xalqına, onun inkişafına, mədəniyyəti və ədəbiyyatına sərf etsin".

1981-82-ci ildə Qubadlı rayon kəsməli komitəsində işləyirdi, otaya yerimiz də rəykmün 1-ci mərtəbəsi idi. Rayon Mədəniyyət Evinə, məktəb, kənd klublarında öz işitərlə ilə 80 illik yubileyini, gürsürləri keçirmişdik. Bu binaya hər buluşanda rayon rəhbərləri ilə gürsürdü, gürsürən yaxın uzaq kəndlərə cəmaatın gürsürünə, əkin-biçintini məşğul olan sədə insənlərlə canlı ünsiyyət gədirir və hər dəfə də xeyli adam Əli müəllimin "Alı dəyir, Alı omi"nin rayona gələcəyi vaxtı gürsürən bəzəliklə yolunu gözləyirdi, ya da qaldığı Mahmudlu kəndinə (vəfəli ömür-gün yoldası, əzi-nəcəbatlı, dəz-cərkərdi məhruban Qəmri nənəni bu kənddə gürsür-bəyənmiş özüne ömürlik yoldaş etmişdi) gədirir; paytaxtda işsiz, evsiz çətin, təyinat ala bilməyən, ya həbsə düşən döğmələrə yardımçı olmaq xəşisi ilə orizərlər, məktəblər verirdilər, həmdə da ümid, inam var idi ki, Əli müəllim həç bir xəşisi boşuna buraxmayacaq, nədəsə kömək edəcək. Elə də olurdu.

Əli Vəliyev təkco yazıb yaradılan ilə deyil, həm də fiziki monəvi vəziyyəti ilə dö özündən sonra xalqımıza dəyərli töhfələr bəxş edib; 44 yaşında həyatdan kəçməsi Məsud Döğlü filologiya elmləri doktoru, professor, Azərbaycanın ən intellektli, novatör ruhlı tanığıdı, ədəbiyyatşünaslarından biri idi. Nəvəsi, Xalq yazıçısı Afaq Məsud Əli Vəliyev ocağının layiqli, loyaqətli davamçısı olaraq, həm xəşisi yaradıcılığı ilə, həm də dövlət əhəmiyyəti bir qurumun rəhbəri kimi milli ədəbi-bədii fəndimizin zənginləşməsinə, dünyəvi tanıtımında xalqımıza, vətənimizə sanbəlli xidmətlər göstərmişdir.

Xalq yazıçısı Əli Vəliyevin "Tərcü-məli-hal"ında yazıldığı bu sözlər onun ömür yolu ilə tam təst-üstə düşür: "Oz namuslu öməli ilə həyat istədik, öz soneti ilə yaşayış ömrü başa vurmaq, öz əsərləri ilə oxucuların qəlbəni yul tapmaq üçünən on böyük sərbətdir".

Əli Vəliyev belə zəngin sərbəbtə sahib yazıçımızdır.